

Od Redakcji

Prof. Andrzej Kwolek

Drodzy Czytelnicy

Tematyka dotycząca osób po udarze mózgu jest bardzo aktualna i dotyczy nie tylko efektów farmakoterapii, ale też stanu tych osób i jakości życia w okresie późnym. W jednej z prac przedstawiono stan funkcjonalny osób 3 lata po udarze, w zależności od powikłań neurologicznych

i ogólnomedycznych. Autorzy stwierdzili, że powikłania występują niezależnie od stanu funkcjonalnego, ale częstość ich występowania narasta wraz z nasileniem stopnia niepełnosprawności. Wnioskują, że systematyczne monitorowanie pacjentów po udarze mózgu może zapobiec kolejnym powikłaniom i wpłynąć pozytywnie na jakość życia tych osób. W innej pracy zespół badaczy stwierdził, że u pacjentów w późnym okresie po udarze mózgu korzystających z rehabilitacji ambulatoryjnej, można uzyskać istotną poprawę równowagi i funkcji chodu. W dobrze zaplanowanych badaniach efekty rehabilitacji oceniano za pomocą przyjętych i stosowanych w świecie skal oraz badaniem stabilometrycznym. Potwierdzono jeszcze raz, że rehabilitacja prowadzona nawet w późnym okresie po udarze mózgu przynosi wymierne korzyści.

Często podejmowanym problemem jest nietrzymanie moczu u kobiet po 40. roku życia. W badanej losowo wybranej grupie 300 kobiet wykazano, że choroba dotyczy kobiet w każdym wieku, a częstość występowania nasila się wraz z wiekiem, u kobiet otyłych, nieródek, kobiet pracujących fizycznie i w okresie po menopauzie. Autorzy sugerują konieczność lepszej edukacji w zakresie profilaktyki nieotrzymania moczu.

W innej pracy badano zachowania seksualne w grupie 100 kobiet w trzecim trymestrze ciąży lub bezpośrednio po porodzie. Stwierdzono, że zdecydowana większość kobiet podczas ciąży prowadzi życie seksualne i jest zadowolona ze swej aktywności seksualnej. Czynniki determinującymi tę aktywność są wiek, czas trwania stażu małżeńskiego, odczuwane dolegliwości ciążowe oraz okres ciąży.

W pracy zrealizowanej w instytutach pielęgniarstwa w Polsce i w Turcji zbadano wiedzę studentów pielęgniarstwa dotyczącą infekcji HPV. Okazało się, że studenci mają wysoką samoocenę wiedzy na ten temat. Lepszą wiedzą na temat diagnostyki HPV cechują się studenci z Erzurum w Turcji. Studenci w obu krajach mają niezadowalającą wiedzę na temat profilaktyki raka szyjki macicy, a ogólny poziom wiedzy studentów pielęgniarstwa na temat infekcji HPV nie jest zadowalający. Autorzy sugerują uzupełnienie programu kształcenia pielęgniarek w obu krajach o treści dotyczące chorób przenoszonych drogą płciową.

W analizie epidemiologicznej zachorowalności i umieralności na raka piersi w województwie podkarpackim stwierdzono, że w latach 1999–2010 współczynniki zachorowalności i umieralności były niższe niż w tym samym czasie dla całej Polski. Autorzy stwierdzili również, że na terenie województwa podkarpackiego występuje istotna różnica współczynnika zachorowalności w powiatach, np. współczynnik zachorowalności w powiecie leskim był 5-krotnie wyższy niż w powiecie tarnobrzskim, a współczynnik umieralności w powiecie strzyżowskim był 44-krotnie wyższy niż w powiecie bieszczadzkim. Wskazuje to na konieczność dalszej analizy zjawiska tak wysokiego zróżnicowania współczynników.

W pracy przeglądowej, na podstawie 20 artykułów dotyczących efektów terapii interferonem beta chorych na stwardnienie rozsiane stwierdzono, że wiek, płeć,

czas trwania choroby, całkowita lub roczna liczba rzutów, stopień niepełnosprawności przed leczeniem nie prognozowały odpowiedzi na leczenie interferonem beta. Okazało się jednak, że kompozyt wybranych predyktorów zwiększa szansę korzystnego wyniku leczenia interferonem beta. W skład tego kompozytu wchodzi zmniejszona liczba rzutów, niższy stopień niepełnosprawności, ograniczona objętość nowych

lub poszerzających się T2, T1-zależnych uszkodzeń i mniejsza liczba aktywnych wzmacniających się ognisk podczas pierwszych 2 lat leczenia. Jest to ciekawy przyczynek do dyskusji na temat farmakoterapii stwardnienia rozsianego.

Życzę przyjemnej lektury
Andrzej Kwolek